

यथाख्यातं प्रसिद्धिर्नतिक्रम्य आवसतः अधितिष्ठतः साधुविलोपधर्मलोपयुधिष्ठिरेकस्माद्धेतोः आत्थुक्तवान्त्वं अस्मिन्विधौ शुचिरद्रोहीकुटुंबेषु चोद्देशे स्वाध्यायमधीयानो यावदायुषं वर्तयेदित्येवं रूपेण वर्तमानेऽपि ब्राह्मणानां उच्चावचामतयोगार्हस्थस्य अपरिग्रहे वा त्यागे वा नैष्ठिकब्रह्मचर्ये पारिव्राज्ये वा मतयो भवन्ति ॥ ५ ॥ तत्र हेतुमाह कर्मणेति सिद्धिमोक्षं एके कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादय इत्येके आहुः न कर्मणान् प्रजयाधनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशुरित्येके आहुः यद्यपि एवं कुटुंबेषु स्थितिः संन्यासश्च द्वयमपि तुल्यवत्शास्त्रेण विहितं तथापि कस्त्रभावात्तु गृहिणोऽपसंहारन्यायेन आश्रमांतरसाध्यज्ञानं गृहस्थेन साधयितुं शक्यं न तु गृहस्थेन साध्यं यज्ञादिकं आश्रमांतरेऽप्यस्तीति कस्त्रो धर्मो गार्हस्थ्येऽप्येव प्राप्यत इत्याशयेनाह नाभुंजान इति यतो विद्वानपि अभुंजानो न तृप्यति यतश्च ब्राह्मणानां संन्यासिनामपि गृहस्थगृहे विहितं भोजनादिकं ॥ ६ ॥ तेन कर्मणामनुकूलाया विद्यास्ता एव फलवत्यो न तु तत्प्रतिकूला इत्याह या इति तथाहि सर्वाणि हवा इमानि भूतानि प्राणमेवाभिसंविशन्ति प्राणमभ्युज्जिह

यथाख्यातमावसतः कुटुंबे पुरा कस्मात्साधुविलोपमात्थ ॥ अस्मिन्विधौ वर्तमाने यथावदुच्चावचामतयो ब्राह्मणानां ॥ ५ ॥ कर्मणाहुः सिद्धिमेके परत्र हित्वा कर्मविद्यया सिद्धिमेके ॥ नाभुंजानो भक्ष्यभोज्यस्य तृप्येद्विद्वानपीह विहितं ब्राह्मणानां ॥ ६ ॥ यावैविद्याः साधयन्तीह कर्मतासां फलं विद्यते नेतरासां ॥ तत्रेह वैदृष्टफलं तु कर्मपीत्वोदकं शाम्यति तृष्णयार्तः ॥ ७ ॥ सोयं विधिर्विहितः कर्मणैव संवर्तते संजय तत्र कर्म ॥ तत्र योन्यत्कर्मणः साधुमन्येन्मोघं तस्यालपितं दुर्बलस्य ॥ ८ ॥ कर्मणामीभांति देवाः परत्र कर्मणैवेह प्लवते मातरिश्वा ॥ अहोरात्रे विदधत्कर्मणैव अतंद्रितो नित्यमुदेति सूर्यः ॥ ९ ॥ मासार्धमासानथ नक्षत्रयोगानतंद्रितश्चंद्रमाश्चाभ्युपैति ॥ अतंद्रितो दहते जातवेदाः समिध्यमानः कर्मकुर्वन् प्रजाभ्यः ॥ १० ॥ अतंद्रिता भारमिमं महातं विभर्ति देवी पृथिवी वलेन ॥ अतंद्रिताः शीघ्रमपो वहंति संतर्पयन्त्यः सर्वभूतानि नद्यः ॥ ११ ॥ अतंद्रितो वर्षति भूरितेजाः सन्नादयन् नंतरिक्षं दिशश्च ॥ अतंद्रितो ब्रह्मचर्यं च चारश्चेष्टत्वमिच्छन् बलभिदेवतानां ॥ १२ ॥ हित्वा सुखं मनसश्च प्रियाणितेन शक्रः कर्मणा श्रेष्ठ्यमाप ॥ सत्यं धर्मं पालयन्न प्रमत्तो दमंति तिक्षां समतां प्रियं च ॥ १३ ॥

ते सैषा देवता प्रस्तावमन्वायत्ते तिष्ठां दोग्ये सर्वभूतसंवेशनो द्रमनलिंगेन जगत्कारणतया निश्चितस्य प्राणाख्य परमात्मनो विद्यायाः प्रस्तावकर्मसाधकत्वं दृष्टं तासां कर्मसाधकानां विद्यानां फलमस्ति नेतरासां स्वतंत्राणां अयं भावः गृहस्थः स्वात्मानमन्यांश्च पित्रादीन् तारयति यतींश्च पुष्पाति यतिस्वात्मानमेव तारयति न पित्रादीन् पोषणं च स्वस्यापि न करोति भैक्षोपजीवित्वा दतो गार्हस्थ्यमेव श्रेष्ठमिति किंच नैष्कर्म्यं दृष्टविरुद्धमपीत्याह तत्रेति तत्र कर्मतदभावतारतम्ये विचारणीये कर्मइहैव दृष्टफलं ॥ ७ ॥ सोयं ज्ञानविधिः कर्मणैव सह विहितः तत्र च अनुष्ठीयमाने कर्म उद्धर्तते उच्छिद्यते कर्म समवेतमेव ज्ञानं सकलकर्मोच्छेदहेतुरित्यर्थः कर्मणोन्यत्संन्यासं मन्येत् मन्यते ॥ ८ ॥ कर्मसमुच्चितं ज्ञानं स्तौति कर्मणामीभांतीत्यादिना ब्रह्मविद्यां ब्रह्मचर्यं क्रियां च निषेवमाणा इत्युपसंहारात् ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥